

CHÚA VẮN RỘNG LÒNG THA THỨ ĐỂ CHÚNG CON BIẾT KÍNH SỢ NGÀI!

... Một ngày, trong lúc **Linh Mục Stanislaو Chascoa** đang sốt sắng cầu nguyện cho các người đã qua đời thì bỗng trông thấy xuất hiện trước mặt một Linh Hồn Luyện Ngục mình phủ đầy Lửa. Cha liền cất tiếng hỏi cho biết Lửa này có sức đốt nóng giống như Lửa trên trần gian không. Tức khắc Linh Hồn rên rỉ với giọng thống-thiết bi-ai và trả lời:

- A! Phải chi Cha biết được rằng hết mọi ngọn Lửa trên trái đất gộp chung lại để sánh với Lửa Luyện Hình thì cũng giống y như một làn gió mát thổi thoảng qua mà thôi!

Cha Stanislaو ngạc nhiên không tin nên hỏi:

- Làm sao lại có thể như thế được? Tôi nồng nhiệt ước muốn chịu thử một chút với điều kiện là chuyện thử này làm giảm bớt một phần các hình khổ tôi phải chịu một ngày kia nơi Lửa Luyện Hình!

Linh Hồn khẳng định lại điều đã nói và thêm rằng:

- Không một người nào còn sống trên trần gian có thể chịu được một chút - dù chỉ một chút thôi - ngọn Lửa Luyện Ngục mà không bị chết xỉu tức khắc. Tuy nhiên nếu quả thật Cha muốn thử để tin thì xin Cha đưa bàn tay ra.

Người quá cố liền nhỏ một giọt mồ hôi lên tay vị Linh Mục. Tức thì Cha Stanislaو thét lên một tiếng kêu khủng khiếp và ngã lăn đùng xuống đất bất tỉnh!

Nghe tiếng thét thất thanh, các anh em tu sĩ trong cộng đoàn vội vàng chạy đến cứu chữa. Các vị tìm đủ mọi cách để làm cho Cha tỉnh lại. Sau khi hồi tỉnh với gương mặt vẫn còn đượm nét kinh hoàng, Cha kể lại đầu đuôi câu chuyện vừa xảy ra và kết thúc với lời lẽ như sau:

- A, hỡi tất cả anh em yêu quý, nếu mỗi người trong chúng ta biết được sự trừng phạt của THIÊN CHÚA nghiêm minh công thẳng đường nào, hẳn chúng ta sẽ không bao giờ còn dám phạm tội làm mất lòng Chúa nữa. Vậy chúng ta hãy lo ăn chay hãm mình làm việc đền tội ngay nơi trần gian này, để không phải đền trả nơi thế giới bên kia. Bởi vì, thật là khủng khiếp các cực hình chúng ta phải chịu để đền bù các tội lỗi của chúng ta ..

Chúng ta hãy cương quyết chiến đấu chống lại các khuyết điểm, các lỗi lầm. Hãy cố gắng sửa chữa và diệt trừ chúng tận gốc rễ. Đặc biệt chúng ta hãy giữ mình tránh khỏi cả những sai trái nhỏ bé nhất, bởi vì sự phán xét của THIÊN CHÚA vô cùng khít khao, tỉ mỉ, không bỏ sót một bợn nhơ nào. Nét uy nghi huy

hoàng của THIÊN CHÚA quá cao cả thánh thiêng khiến Ngài không thể nào chấp nhận được một vết như dầu nhỏ bé đến đâu đi nữa nơi những con cái được Ngài tuyển chọn.

Trong vòng rờng rã một năm trời, Cha Stanislao Chascoa phải chịu đau đớn khôn tả do vết thương gây ra nơi bàn tay. Và trước khi trút hơi thở cuối cùng, Cha còn nhắc lại một lần nữa với các anh em cùng dòng:

- Hãy luôn luôn nhớ đến sự xét xử gắt gao khôn lường của THIÊN CHÚA Chí Thánh Chí Công.

... Câu chuyện xảy ra tại Zamora thành phố thuộc vương quốc Leon bên nước Tây Ban Nha.

Vào thời kỳ ấy sống nơi tu viện Đa Minh có một tu sĩ đạo đức kết nghĩa huynh đệ với một tu sĩ Phanxicô, cũng thật tốt lành đạo đức. Một ngày trong lúc trao đổi về đường thiêng liêng bỗng hai người nảy ra một giao kèo. Hai vị đồng ý: ai trong hai người chết trước thì phải hiện về - nếu điều đó đẹp lòng Chúa và được Chúa cho phép - báo cho bạn mình biết về hiện trạng đang sống nơi thế giới bên kia.

Thế rồi tu sĩ Phanxicô chết trước. Trung thành với lời hứa, vị này hiện về với tu sĩ Đa Minh lúc thầy đang dọn bàn ăn ở nhà cơm. Sau khi nhã nhặn chào bạn với nét khoan hồng khác thường, thầy báo cho bạn biết mình được cứu rồi, nhưng còn phải chịu đau đớn rất lâu vì vô số các lỗi lầm đã phạm khi còn sống mà chưa được đền bù. Sau cùng tu sĩ Phanxicô quá cố buồn bã nói với bạn Đa Minh:

- Không gì trên trần gian có thể gợi lên một ý tưởng về các cực hình tôi đang chịu.

Và để cho bạn Đa Minh có một bằng chứng, tu sĩ Phanxicô quá cố đặt bàn tay phải của mình trên bàn ăn nhà cơm. Bàn tay để lại một vết cháy thật sâu, y như thể người ta đặt trên bàn một tấm sắt rực cháy!

Cái bàn ăn vẫn được giữ nguyên nơi tu viện Đa Minh ở Zamora mãi cho đến thập niên 1700 là năm mà nền cách mạng chính trị càn quét Âu Châu, xóa đi nhiều di tích tôn giáo đạo đức thánh thiêng.

... "Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy Chúa, muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con. Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu. Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội, nào có ai đứng vững được chẳng? Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ để chúng con biết kính sợ Ngài. Mong đợi Chúa, con hết lòng mong đợi, cậy trông ở lời Người. Hồn con trông chờ Chúa, hơn lính canh mong đợi hừng đông. Hơn lính canh mong đợi hừng đông, trông cậy Chúa đi, Israel hỡi, bởi Chúa luôn từ ái một niềm, ơn cứu chuộc nơi Người chan chứa. Chính Người sẽ cứu chuộc Israel cho thoát khỏi tội khiên muôn vàn" (Thánh Vịnh 130(129).

("La Mia Messa", 1 Ottobre 2013 - 31 Dicembre 2013, Anno VII, vol.IV, Casa Mariana Editrice, trang 377-378/230-231)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt